

Dokumentet, som vedrører Sagen. Naar de originale Dokumenter ikke udlaanes til Modparten, skulle de henlægges paa Rettens Kontor til Modpartens Eftersyn i en Tid af mindst en Uge umiddelbart efter Processkriftets Meddelelse eller Fremlæggelse.

§ 335.

Begge Parter kunne til Retsbogen opgive en i den Underretskreds, hvor Landsretten har sit Sæde, boende Person, til hvem alle processuelle Meddelelser skulle rettes. I Mangel af saadan Opgivelse skulle Meddelelserne ske til den for eller med Parten optrædende Sagfører, saafremt han har Bopæl eller Kontor i bemeldte Kreds, og ellers, saavel som naar Parten ikke benytter Sagfører, under samme Betingelse til Parten selv. Udenfor de nævnte Tilfælde kunne Meddelelserne afgives paa Rettens Kontor, forudsat at vedkommende Part i et Retsmøde er gjort opmærksom herpaa.

§ 336.

Naar Skriftvekslingen er sluttet, kan Sagsøgeren saavel som ogsaa Sagsøgte, saafremt Modkrav ere tingfæstede, i et Retsmøde begære Domsforhandling berammet, hvorefter Retten angiver det tidligste Tidspunkt, da den kan finde Sted. Ønsker en af Parterne et senere Tidspunkt valgt, bør Retten tilstede dette, naar Modparten ikke modsætter sig det, og en betydeligere uforholdsmæssig Forhaling ikke derved skønnes at indtræde. Modsatte derimod Modparten sig det, maa Domsforhandlingens Udsættelse kun tilstaas, for saa vidt det skønnes at være nødvendigt for, at vedkommende Part tilbørlig kan varetage sit Tarv, navnlig fremskaffe de fornødne Beviser. Til Oplysning herom, og for at Retten kan sættes i Stand til at træffe de i § 337 omtalte Afgørelser, finder saa vidt fornødent en mundtlig Forhandling Sted, hvorunder Parterne efter kortelig at have fremstillet, hvorom Sagen drejer sig, angive, hvorvidt de agte at føre Bevis, og i bekræftende Fald, for hvad og paa hvilken Maade.

§ 337.

I det Møde, hvori Domsforhandlingen berammes, træffer Retten efter Begæring de fornødne Bestemmelser i Henhold til §§ 160, 161 og 183 ff. om Førelse af Vidner, Synsmænd og Skønsmand, om personlig Afhøring af Parterne i Henhold til § 289, om det skal paalægges Modparten eller Trediemand at fremkomme med Dokumenter m. m. Skal personlig Afhøring af Parterne i Henhold til § 289 finde Sted, kan Retten bestemme, at Parternes Afhøring skal foregaa, forinden Bestemmelse tages om Indkaldelse af Vidner eller Udmeldelse af Syns- og Skønsmand. Deslige Bestemmelser kunne ogsaa saavel før som senere træffes af Retten i eller udenfor et Retsmøde, og hvis den, naar Begæring om at erholde en saadan Bestemmelse fremkommer, finder det hensigtsmæssigt, kan den kræve Modpartens mundtlige eller skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet. Naar den Omstændighed, som ønskes bevist, skønnes at være uden Betydning for Sagen, eller naar Modparten under Skriftvekslingen har erkendt den eller til Retsbogen erklærer ikke at ville benægte den, tilstedes Bevisførelse ikke.

Parterne kunne ikke fordre nogen foreløbig eller særskilt forudgaaende Bestemmelse af Retten om Bevisbyrdens Fordeling.

§ 338.

Vidneførelse foregaaer i Reglen først, naar Bestemmelse herom er tagen efter § 337, 1ste Punktum. Naar paagældende Part staar i Fare for at miste sit Bevis eller i øvrigt gør det sandsynligt, at han har særlig Interesse i, at Beviset optages tidligere, kan han dog begære, at Vidneførelsen foregaaer forinden. Han har da at